

Gelseydin

– Damlalar... · 16 Mayıs 2018

Gelseydin diye başlıyorum biliyor musun senden sonra her söze,
Gitmelere o kadar alışmış ki dilim ve yüreğim,
Bir bıkkınlık vermiş senin gidişini hatırlatan her şey bana.
Bir yerlere giderken bile, ayaküstü sorduklarında beni tanıyanlar,
Dilime alıp ta, her neresi ise o gittiğim yer,
Gidiyorum sözü yakışmıyor sanki sonuna,
Evden, işten, sokaktan, arkadaştan geliyorum diye tamamlıyorum her cümleyi.
Gelinen hangisi, gidilen neresi artık ben bile bilmiyorum.
Utanıp da senden geldiğimi söyleyemiyorum bir türlü.
Kaç zaman oldu, hala mı onu bekliyorsun diyerek bakan,
Acıyan, alaycı gülüşlerden kaçırıyorum belki de kendimi, kim bilir...
Sana gelmek için çıktığım her yol sessiz ve yalnız,
Her sokak sen kokuyor sanki, yağmur sonrası toprak gibisin,
Yağan sensin, sonra toprağa düşüp kokusunu veren yine sen.
Biraz kırılğan, biraz mahzun, biraz buruk,
Ama en çok da sen oluyor yüreğim o zaman,
Hani hep sol yanım acıyor derler ya,
Ben bunu bile beceremedim galiba,
Ya da nasıl bir şey se bu sol yan dedikleri,
Her tarafımı sarmış benim,
Hücrelerime kadar her yerim sol yan şimdi.
Ama olsun...
Yine de çok seviyorum ben,
Sırf seni hatırlattığı için,
Acıyan ve yanan o sol yanlarımı.

Gelebilsedydin bir çocuk masumiyetinde,
Temiz, yürekten, yalansız ve hesapsız.
Gözyaşlarım kadar içten, dualarım kadar içli ve gönülden.
İsterim ki, gelişim gibi gidişimde sessiz sedasız olsun benim,
İçimde kopan onca gürültülü kavgalarım rağmen.
Bana göre olmadı biliyorsun hiç öyle, ne şaşalı gelişler ne de gidişler,
Sevemedi bu yürek anlayacağın,
Bir türlü gösteriş kokan o yalancı sevdaları,
Uzaktan uzağa dokunsun istedim

Eğer sana degecekse bakışlarım bile bir an olsun.
Bakarken bile kaçıırır gibi gönderdim,
Seni süzen gözlerimi gözbebeklerinin üzerine.
Kirltmekten, incitmekten ya da benden tümüyle gitmenden korktum belki de,
Şimdi...
Eğer sen gittiysen benden,
Neden peki bu içime oturup kalan sen,
Her sabah alıştığımı sanıp teselli ederken kendimi yokluğunda,
Yine her yanı sen kokan kucak dolusu hatıralarla,
Kim peki her akşam arsız arsız gelip kapılarıma dayanan kim
Gelseydin...
Bütün bu hasreti tek hecede silercesine,
Şöyle gönül rahatlığıyla çıkıp sokağın ortasına,
Bana bir zamanlar hala mı diye bakan alaycı simalara,
Geldi işte... Geldi... Diyebilseydim.
Ya da nereye gidiyorsun diye sorduklarında,
Ona gidiyorum, boşuna beklemedim ben bunca zaman,
Diyebilseydim birazda kendimle gurur duyarak.
Yalnızlık... Yalnızlık... Yalnızlık...
Giden sen, gelen afilli bir yalnızlık şimdi her yanıyı sararcasına,
Ağlayarak ve çırılçıplak geldiğim şu yalan dünyadan,
Nasıl geldiysem öyle gitmeliyim,
Gitmek olacaksa bunun adı şayet,
Yine ağlayarak ve hiçbir şeyim olmadan.
Gelişimi ben bilmiyordum, gidişimi de kimse bilmesin.
Bilmesin ki boş yere dökülecek bir kaç damlanın dahi sebebi ben olmayayım.
Bütün her şeyi, hatta dertlerimi bile bırakıyorum,
Yalnız...
Yalnız bir sen kaldın sanki fazladan sol yanımda,
Bir tek...
Bir tek onu bırakamadım... Giderken... Ardımda.

<https://www.youtube.com/watch?v=P54FMOnAezw>